

РЕШЕНИЕ

№ 8362

гр. София, 11.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10779** по описа за **2024** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на изпълнителен директор на ЦУ- НАП чрез гл. юрисконсулт М. И. срещу Решение №4030/05.09.2024г. по НАХД № 17625/2023г. на СРС, 108 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 683049 –F675452/21.12.2022г., издадено от изпълнителния директор в ЦУ на НАП, с което на В. Л. С., на основание чл. 270 от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс /ДОПК/ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1000 лева. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява, с писмено становище поддържа подадената жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба В. Л. С. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски за адвокатско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и

правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

В производството пред въззивния съд фактическата обстановка е установена, а именно:

На 19.05.2022г. в 16:46:37 часа в ТД на НАП С., дирекция „Обслужване”, отдел „Регистрация“, В. Л. С. – на длъжност главен инспектор по приходите в отдел „Регистрация“ на дирекция „Обслужване” в ТД на НАП С., при изпълнение на служебните си задължения е изпратила за електронно връчване от работното си място, с адрес: [населено място], [улица] чрез модул „Връчвания” на информационна система на НАП БИДИС (Административен панел: „Електронни услуги на НАП”) Акт за регистрация по ЗДДС №220422202474778/19.05.2022г. на „НЕНЕПРО” ЕООД с ЕИК[ЕИК] на електронен адрес на друго дружество – „В. ТЕХ“ -ЕООД, вместо на декларирания от „НЕНЕПРО” ЕООД електронен адрес. Съобщението е изпратено на 19.05.2022г. в 16:46:37 часа по електронен път и на същата дата в 16:54:24ч. е активирано от електронен адрес [електронна поща], деклариран от третото лице - „В. ТЕХ“ -ЕООД. За случая представител на „В. ТЕХ“ -ЕООД е подал сигнал в Министерство на електронното управление, който е препратен до НАП и служители от Инспектората на НАП, в т.ч. и актосъставителката Т. Б., заемаща длъжността държавен инспектор в ЦУ на НАП са извършили проверка. След запознаване с представените писмени доказателства и обясненията на С., е съставен АУАН № F 675452/19.09.2022г. за извършено нарушение на чл. 270 от ДОПК. Въз основа на така съставения АУАН, е издадено и обжалваното наказателно постановление № 683049-F675452/21.12.2022г. от изпълнителния директор на ЦУ на НАП, с което на основание чл. 270 ДОПК на В. Л. С. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1000 лева.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че в административно-наказателното производство са допуснати съществени нарушения на производствените правила, които са довели от една страна до ограничаване правото на санкционираното лице да разбере обвинението, респ. да знае срещу какви факти се защитава, а от друга водят до невъзможност да бъде извършена въззивна проверка по отношение на правилното приложение на материалния закон.

При постановяване на съдебното решение не е допуснато нарушение на материалния закон.

Настоящата съдебна инстанция констатира противоречие в мотивите на оспореното наказателно постановление. От една страна в него се сочи, че С. не е изпълнила законовото си задължение за опазване на данъчна и осигурителна информация и я е използвала за други цели освен за прякото изпълнение на служебните си задължения - чл. 73, ал. 1 от ДОПК. В същото време лицето е санкционирано за допуснато нарушение на чл. 270 от ДОПК, като е предоставило данъчна и осигурителна информация по смисъла на чл. 72 от ДОПК на трето лице - управител на „В. ТЕХ“ -ЕООД, извън визираните случаи в чл. 74 от ДОПК. Освен това в НП е посочено, че с предоставянето на DOI ГИП С. е нарушила следните разпоредби: чл. 74 от ДОПК и Заповед № 3-ЦУ-1252/2017г. на Изпълнителния директор на НАП. Факти, относно задълженията, вменени на жалбоподателката с цитираната заповед не са изложени.

Съгласно санкционната разпоредба на чл. 270 от ДОПК лицата по чл. 73 - 75, както и лицата, имащи по други закони достъп до данъчна и осигурителна информация, които разгласяят, предоставят, публикуват, използват или разпространяват по друг начин факти и обстоятелства, представляващи данъчна и осигурителна информация, ако не подлежат на по-тежко наказание, се наказват с глоба от 1000 лв. до 5000 лв., а в особено тежки случаи - от 5000 лв. до 10 000 лв. Освен глобата по изречение първо служителите на Националната агенция за приходите, публичните изпълнители и специалистите могат да бъдат лишени от правото да заемат съответната длъжност за срок от 1 до 3 години.

Настоящият съдебен състав споделя изцяло извода на СРС, че е налице неяснота в правната квалификация на извършеното, защото то е квалифицирано и като нарушение на чл. 73, ал. 1 ДОПК /използване на ДООИ за други цели, извън прякото изпълнение на служебните задължения/, и като нарушение на чл. 270 ДОПК. Отделно изрично е посочено, че нарушен чл. 74 от ДОПК /т.е. неспазване на реда за предоставяне на ДООИ/, а така също и конкретна заповед на министъра на финансите, но не е посочено коя точка от тази заповед е нарушена. По този начин не става ясно дали С. е санкционирана за това, че е използвала данъчна и осигурителна информация, за други цели, а не за прякото изпълнение на служебните си задължения или е санкционирана за това, че е „предоставила на трети лица” данъчна и осигурителна информация, или пък за това, че не е спазен редът за предоставянето. Констатираният порок на НП, касаещ неяснота в словесната и правна квалификация на извършеното, е съществен, тъй като внася пълна неопределеност в обвинението, предмет на АУАН и НП и нарушава правото на защита на санкционираното лице, което е поставено пред невъзможност да разбере в извършването на какво точно нарушение е обвинено.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 530 лева за процесуално представителство пред АССГ, съгласно представен договор за правна помощ. Съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно, на основание чл. 8, ал. 3 от Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №4030/05.09.2024г. по НАХД № 17625/2023г. на СРС, 108 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 683049-F675452/21.12.2022г., издадено от изпълнителния директор в ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА ЦУ на НАП да заплати на В. Л. С. от [населено място], ЕГН [ЕГН], съдебни разноски по делото в размер на 530 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.